

Jeg veed ikke, hvad du tænker dig, der skulde kunne komme ud af, at du gav dig til at protestere nu saa længe efter. Men du gør det saamænd heller ikke, min Ven.«

»Hvad der skulde komme ud af det? Kære, jeg forbeholder mig min Førstefødselsret, intet andet. Ingen veed, hvad den kan komme til at betyde for os i Fremtiden.«

»Jeg er sikker paa, Per, du vilde bare skaffe dig endnu flere Ærgrelser. Du siger jo selv, at den Hr. Steiner er en raa Person, som ikke skyr noget Middel for at komme sine Modstandere tillivs. Og du er jo slet ikke vant til at optræde offentlig, saa —.«

»Jeg tror, den lille Frue allerede har Lampefeber paa sin Mands Vegne,« sagde Per smilende og standsede foran hende for at give hende endnu et Kærtegn, hvad hun dog dennegang lempelig afværgede. »Ja ja, vi faar se! Vi faar, som sagt, se! — Men hvor er Børnene? Hvor er Hagbarth?«

»Han er ude i Haven hos de andre.«

»Vi skal saa sandelig have en krabat Saltebrød idag!«

»Jeg synes, du skulde hellere spasere en lille Tur med Hagbarth. Han gaar her hele Dagen saa ubeskæftiget. Vil du ikke følge med ham ud til Kristen Madsens? De har der det nye Damp-Tærskværk i disse Dage. Det vil more ham. Han har saa megen Interesse for den Slags Ting.«